

Spinvis, Lotus Europa

ik zweet als een otter,
begon het al eerder?
wat heb ik gegeten?
ik heb geen gevoel in mijn tenen,
opeens niet.
verder geen pijn,
alles ok,
alleen mijn tenen zijn weg.
badmeester kijk nou,
mijn tenen zijn pleite.
ik lig aan de rand van het zwembad,
zweet en chloor en frituur.
mijn tenen zijn dood.
en dat niet alleen,
mijn voeten,
nu ook al mijn voeten,
mijn arme voeten,
hoger en hoger.
ziet echt dan niemand
een man zonder voeten?
valt toch wel op in een zwembad,
zou je wel zeggen,
tenminste...

ziet echt dan niemand
dat ik uit elkaar val?
hier in mijn zwembroek,
hier in dit zwembad.
wat heb ik gegeten?
ontbijtkoek,
of was het wat anders?
die pizza,
zeker die pizza,
ik dacht dat ik gisteren
ook al wat voelde.
of ben ik gestoken?
een beest uit het buitenland
heeft mij gestoken,
hier in het zwembad.
ik lig hier te rillen,
en niets is zo erg
als het licht
en geluid van een zwembad,
vooral als je koorts hebt,
vooral als je doodgaat.

een meisje,
vier jongens.
ze staan op de hoge.
n is de grootste,
zijn haar is van plastic.
hij lacht nooit als eerste,
want hij is de koning.
de vorst van de hoge
tikt ongeduldig.
de koning gaat duiken,
de koning gaat duiken,
maar eerst nog van alles.
duwen en schreeuwen,
iedereen kijkt toch naar boven.
kijkt naar de koning,
en naar het meisje
daar op de hoge,
en ik lig te sterven,

en wie zal mij vinden?
mijn knie is geloof ik nu ook al verdwenen...

op wie zal ik lijken?
een dode lijkt soms wel te lachen,
maar dan als een ander.
misschien wel als iemand
die hij wilde zijn,
of juist helemaal niet.
op wie zal ik lijken?
als wie zal ik lachen?
ik voel aan mijn lippen,
staan ze al anders?
staan ze al spottend?
net als mijn vader.
de muziek gaat maar harder,
de speakers vervormen.
whitney en britney
en gillen en plonzen
en veel te veel echo
en ik lig te sterven,
en thuis hangt een foto...

de koning gaat duiken,
de koning gaat duiken,
maar eerst nog van alles.
duwen en schreeuwen,
"niet op de plank met je poten,
dan veert ie niet, eikel!"
"kijk nou, die badmuts"
de koning moet lachen.
"kijk nou, h kijkt nou,
een vent met een badmuts."
de koning zegt:
"zal ik eens recht op zijn kop gaan?"
de anderen lachen.
het meisje, ze lacht niet.
ze tuft naar beneden.
de trap van de hoge staat vol met gebibber.
ze lacht ongeduldig.
de koning gaat springen,
nu gaat hij echt.
of hij springt,
of hij duikt,
ik zou het niet weten,
ik kan het niet zien.
er staat een geweldig dik wijf voor mijn ogen,
mijn hoofd zit verankerd,
en ik lig te sterven.
mijn hart gaat,
mijn hart bonkt,
mijn hart bonkt krankzinnig,
zo barsten mijn ribben naar buiten.
wat zullen ze gillen,
spektakel, spektakel,
overal bloed en organen.
"badmeester, badmeester, er was een explosie,
en daar ligt een dooie."
ik val uit elkaar,
mijn knie is verdwenen,
nu ook al verdwenen,
wat zal ik hem missen,
de knie met het kuiltje.
gillen en plonzen,
en veel te veel echo,

en ik lig te sterven,
en thuis hangt een foto...

ik had een auto,
een Lotus Europa.
die tijd toen in Zweden,
ik kon toen nog heel erg goed slapen.
een Lotus Europa,
gekocht van een vrouw
die toch niet meer reed in dat ding.
ze had heel veel ringen,
ze kwam uit een land waar kinderen sluipen,
en honden bevriezen,
en alcohol vrolijk de mannen verandert.
"lach tot je doodgaat,
drink tot je blind bent."
een Lotus Europa.
ik reed door de sneeuw witte heuvels.
een heel dure broek,
van prachtig dun kalfsleer.
ik rookte nog Pall Mall,
en ver in het oosten verklaarde men oorlog,
en vlogen er ganzen.
er was een vrouw,
heel lang geleden,
ze woonde in Zweden,
ze rook naar het huis waar ze woonde.
en ik had een snor,
en een heel dure broek,
van prachtig dun kalfsleer.
er was een vrouw,
ze sprak maar een paar woorden Engels.
ze sprak als een dove,
ik verstond er geen reet van,
en ver in het oosten verklaarde men oorlog,
en vlogen er ganzen...
ganzen...
ganzen...
ganzen...
ganzen...
ganzen...
ganzen...
ganzen...

de koning laat halen
een friet en twee cola.
een voor hemzelf,
en een voor het meisje.
meisje...
meisje...
een meisje met ogen die liegen,
en tieten die liegen,
en benen die liegen.
haar mond staat naar schelden en roken,
en ik lig te rillen,
en niets is zo erg,
als het licht en geluid van een zwembad,
vooral als je bang bent,
vooral als je doodgaat.
was het de pizza?
die was niet te eten,
en ook niet te snijden.
sorry meneer,
het duurde wat langer.
vrijdag is alles

gewoon niet normaal meer,
zo druk als het is
op de zaak...

zwemles op school,
we liepen van school naar het zwembad.
ik kende de weg
van binnen en buiten,
spreiden en sluiten.
bangig en koud,
en altijd weer buikpijn.
"nek in het water,
plank in je rug.
rechter die rug.
kijk naar de lampen,
kijk naar de lampen,
daar boven,
op het plafond,
daar moet je kijken,
je blijft echt wel drijven."

en nu lig ik hier,
mijn benen zijn weg,
mijn armen zijn weg,
ik val uit elkaar.
en straks komt het ook in mijn hoofd,
zal je net zien,
ook dat nog.
en dan ga ik zeker ook zingen,
heel vieze liedjes,
waarvan ik niet weet
dat ik ze ken.
of blaffen,
mijn god,
misschien ga ik blaffen,
god, wat een vreselijk einde...

de koning gaat zwemmen,
de koning gaat zwemmen.
de koning roept:
"h, rooie homo,
ik zal je verzuipen!"
de rooie lacht moeilijk.
de koning kijkt ernstig,
want dit moet gebeuren,
en duwt op zijn schouders.
de rooie verdwijnt in de diepte,
en komt dan weer boven.
adem, snel adem!
en dan weer de handen
die duwen van boven.
de rooie gaat slap naar de bodem.
de koning wacht stil,
houdt zijn armen al klaar.
de rooie komt boven,
paniek in zijn lachen.
schreeuwen en ademen,
dat gaat niet samen,
en zeker niet in een
halve seconde.
de koning duwt dieper,
nog dieper.
hij zegt wat,
het meisje beweegt op het ritme.
de galmende disco,

de speakers vervormen,
de rooie blijft langer beneden.
de koning kijkt goed
of hij niet kan ontsnappen.
en nu komt hij boven,
schreeuwt zonder longen,
blindelings slaan en krabben.
de koning kijkt ernstig,
want dit moet gebeuren,
en duwt hem weer onder...

er ligt op de rand
een pleister met lachende clowns.
dag vogels,
dag bloemen,
daar ga ik.
ik zweet als een otter.
ik lig hier te rillen,
en niets is zo erg
als muziek in een zwembad,
vooral als je oud bent,
vooral als je doodgaat,
gewoon uit elkaar valt,
tussen de mensen,
en thuis hangt een foto.
vanavond,
vanavond is alles hier rustig.
iedereen weg.
koning naar huis.
alleen nog mijn fiets,
die staat dan nog buiten.
dan zullen ze zeggen:
"zie je die fiets,
die fiets is geheid van die man
die vanmiddag hier doodging.
zijn kleren die liggen hier nog in het kluisje,
tweehonderdveertig,
net als zijn schoenen,
lelijke schoenen.
daar doe je geen mens een plezier mee.
moet je eens nagaan,
zo in zijn graf,
gewoon in zijn zwembroek.
moet je eens denken,
lig je daar onder de grond,
zo in je zwembroek,
zo in je kist.
zonder een liedje,
zonder pensioen,
en zonder je handdoek.
alleen nog zijn fiets,
die staat daar te wachten,
best ook wel zielig,
een fiets zonder baasje.
en straks na het weekend,
daar kun je op wachten,
ook zonder zadel...